

Posudek konzultantky

na rigorózní práci Mgr.Simony Gadasové na téma:

**Řízení o pozůstalosti v České republice a v Rakousku**

Komparativní studie

I.

Kandidátka předložila práci na shora uvedené téma o deklarovaném rozsahu 205 893 znaků. Ohledně míry shody viz IS.

Práce obsahuje všechny náležitosti a přílohy formálního rázu.

II.

**K volbě tématu:**

Autorka zvolila za objekt svého zájmu téma relativně obsáhlé i rozsáhlé. Podle deklarovaného záměru však nebylo jejím záměrem širokou oblast řízení o pozůstalosti, resp., její dvě právní úpravy. pouze popsat. Autorčíným přístupem a záměrem je mj. i hodnocení právní úpravy, jelikož její aplikace přinesla některé výkladové otázky a dále pak vyhodnocení provedeného srovnání. Hlavní záměr práce je tedy komparativní. Vzhledem k geografické a historické blízkosti obou zvolených právních řádů lze volbu tématu a zaměření práce vítat.

Téma je náročné svým rozsahem i základní metodou, kterou je třeba k jeho zpracování použít.

III.

**K systematickému rozvržení textu:**

Systematické rozvržení textu je zvoleno vhodně a věcně správně. Text je přehledný a jednotlivým dílčím otázkám se autorka věnuje v přiměřených a logicky vyvážených poměrech. Práce má tři hlavní části věnované postupně české a rakouské právní úpravě a nakonec jejich

srovnání. Jistou výhradu lze vyjádřit k číslování podkapitol, které by mělo začínat vždy uvnitř jednotlivé části číslem 1.

#### IV.

##### b

V první části začíná autorka své výklady rozsahem přiměřeným připomenutím základních milníků vývoje relevantní právní úpravy v moderních dějinách počínaje rokem 1848. Dále autorka zdůrazňuje, že výklady o řízení o pozůstalosti vyžadují rovněž připomenutí vývoje a analýzu právního postavení notáře, resp. též notářské samosprávy, které v práci zdařile činí. V rámci ústí obhajoby by mohla autorka doplnit kořeny existence regionálních komor notářských a komory republikové. Správně připomíná i institut notářského úřadu, jakožto souboru pravomocí. Autorka nezmiňuje roli pracovníků notářského úřadu v řízení o pozůstalosti, ani kde je tato činnost upravena.

V této partii práce pak nalezneme stručný popis a komentář k řízení o pozůstalosti. Autorka přitom přehledně odděluje výklady k obecným otázkám tohoto řízení, včetně důrazu na účastenství a opatrovnictví, resp. procesní nástupnictví a výklady věnované již vlastnímu průběhu řízení o pozůstalosti. V rámci ústní obhajoby by mohla autorka doplnit svůj názor k otázce, kterou řeší zmíněné dílo autora Horáka k postavení nepominutelného dědice v řízení o pozůstalosti. A dále pak doplnit z okruhu jakých osob se vybírá zvláštní opatrovník. Pominuty v této partii nejsou ani principy, které toto řízení ovlivňují, ať již hmotněprávní nebo procesně-právní nebo ústavní. Platí zmíněný princip neveřejnosti řízení o pozůstalosti i v odvolacím řízení přede soudem? Autorka zde podrobněji analyzuje jednotlivé fáze řízení o pozůstalosti a zmiňuje i jiné způsoby zakončení řízení o pozůstalosti. S výjimkou sporů o právo jde o výklady komplexní. Je patrna výborná orientace autorky ve zvolené problematice. Výklady jsou precizní a detailní tak, jak jen zaměření práce dovoluje. Autorka pracuje s dobře zvolenými prameny, včetně judikatorních (citace v pozn.33 není správná, na s. 35 se vyskytuje více překlepů). V souvislosti s předběžným šetřením autorka zmiňuje i problém virtuálních měn, které však nejsou jedinou možnou virtuální hodnotou. Dále zmiňuje autorka rozsah notářova zjišťování jako omezený. Čím je podle ní tento rozsah vymezen? Pokud jde o povahu lhůty k odmítnutí dědictví, autorka se patrně přiklání k závěru o hmotněprávní povaze. Jaké řešení by autorka navrhovala ohledně lhůty, resp. též formy výzvy k přihlášení dědiců? Oceňuji autorčin rozbor problému řešení přihlášených pohledávek (viz str. 41). Ohledně výhrady

soupisu, resp. kritiky vůči tomuto institutu vychází autorka jen z omezených literárních zdrojů zdrojů.

Následující část práce je věnována rakouské právní úpravě. Autorka začíná fundovaným vhladem do kořenů notářské profese a její samosprávy. Vychází přitom z autentických primárních pramenů, což je třeba ocenit. Velmi podrobně autorka nejen popisuje, ale rovněž analyzuje jak postavení, tak i roli a podobu profesní samosprávy profese i procesní postupy notáře v Rakousku, a to na základě výborné orientace v platném právu i doktrinálních postojů.

Práce proto naplňuje svůj záměr a autorka v její závěrečné části shrnuje výsledky svých analýz. Jádro lze spatřovat v ne(-existenci) institutů ležící pozůstalost a odevzdání pozůstalosti. Podrobné je rovněž srovnání postupů ohledně předlužené pozůstalosti. Náměty de lege ferenda se zaměřují na několik oblastí, inspirace rakouskou úpravou ohledně lhůty pro přihlášení dědice zde zmíněna není a lze ji rozvézt při ústní obhajobě.

V.

#### **Závěr:**

Předložená práce je velmi zdařilým zvládnutím rigorózního úkolu. Autorka plně prokazuje potřebnou úroveň poznatků o platném právu, jeho aplikaci a interpretaci i znalostí doktrinálních, jakož i ovládnutí obvyklých metod právního výzkumu.

Předložená rigorózní práce splňuje nároky kladené na tento druh prací, a to rozsahem, obsahem i způsobem zpracování.

Práci proto

d o p o r u č u j i

k ústní obhajobě, v jejímž rámci nechť se autorka vyjádří ke shora naznačeným otázkám.

V Praze dne 5.12.2022

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.

